

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,
Блок 4, етаж 6, ап. 38,
1172 София

27 април 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.

LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента на България
бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Изпълнителния директор
на “Медиа” холдинг АД и
Главен редактор на
в-к “Труд” **ТошоТошев**,
ул. “Екзарх Йосиф” № 119
1000 София

До Председателя на Българската академия на науките
академик Иван Н. Юхновски
ул. “15 ноември” № 1
(площад “Народно събрание”)
София 1000

Информационно копие:

До Генералния директор
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)
бул. “Цариградско шосе” № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

Ваши престъпни нискоерерхични слуги на българския мафиотски режим,

Обръщам вашето внимание върху обстоятелството, че настоящето ми изложение е непосредствено продължение на текста от **03 април 2006 г.**, имащ индексното обозначение **LPC-Embassy-012**, и че *в своето единство двата текста представляват своеобразен изключително релефен портрет на онова крайно уродливо явление, което има претенцията да нарича себе си „глас на българското свободно слово“*, докато всъщност е само глас на българския филиал на трансформирания в **Червена мафия** бивши структури на **Червената армия**.

Тук и сега ще бъда крайно лаконичен:

—в брой **303 (11 030)** от **31 декември 1982 г.** на в-к „Труд“ прочетох две писма, адресирани до **Президента на Италия Алесандро Пертини**;

—те бяха написани от близките на **Сергей Антонов**, който по онова време бе арестуван в Рим по обвинение за участие в атентата срещу ръководителя на Римокатолическата църква и в тях се твърдеше, че той е невинен и напълно неоснователно е подложен на репресии от италианските власти;

—на **03 януари 1983 г.** аз също така написах писмо, адресирано до **Президента на Италия** и до **Посланика на Италия в София**, което изпратих с препоръчана пратка № 65, подадена от пощенската станция в **Михайловград**;

—в това писмо изрично съм написал, че *„вече години наред водя отчаяна борба с официалните власти на република България“*, че *„повод за тази конфронтация са моите политически възгледи, намерили конкретен израз в практическата и научната ми дейност“*, че поради това *„аз и моите близки сме подложени на жестоки и постоянни противозаконни репресии от страна на официалните власти в България“*, и че моля **Президента и Посланика на Италия** *„да се запознаят с фактите и обстоятелствата и да ги предоставят на вниманието на участниците в Мадридската среща и на вниманието на обществеността в Италия“*;

—същия ден изпратих и писмо до Главния редактор на в-к „Труд“, в което, позовавайки се на гарантираното ми от **чл. 54 на Конституцията** право на свобода на словото и печата написах, че *и аз предявявам искането да бъде удовлетворено същото конституционно гарантирано право, каквото имат и близките на Сергей Антонов и което тяхно право вестника е удовлетворил, като по-специално изрично посочих, че настоявам да бъде публикувано и моето писмо до Президента на република Италия*;

—само един ден след това, още на **04 януари 1983 г.**, в редакцията на вестника е бил попълнен специален т. нар. *„Анкетен фиш“*, имащ индексното обозначение **„ЕССИП“**, а на 07 януари Зам.-главния редактор на в-к „Труд“ Тошо Тошев е написал кратък донос, адресиран *„До Министерство на вътрешните работи“* и съдържащ очевидно рутинния и постоянно използван от това лице доносен текст *„Изпращаме ви по предназначение писмото на гражданина Янко Николов Янков от с. Клисурсица, Михайловградски окръг. Приложение: писмото. Зам.главен редактор: Т. Тошев“*;

—тук ще прочетете и текста на съдържащите се в следственото и съдебното ми дело документи, от които по абсолютно недвусмислен начин е видно, че **Тошо Тошев е бил доносител на Държавна сигурност** и че неговите доноси са били залегнали в основата на моето противозаконно осъждане.

О П И С

на документите, находящи се в т.4 на
следствено дело № 206/1984 г. по
описа на ДС

Писмо на в-к "Труд" до МВР	л. 1
Писмо, адресирано до Главния редактор на в-к "Труд" от обв.ЯНКО ЯНКОВ	2
Молба, адресирана до президента на Република Италия от обв.ЯНКО ЯНКОВ	3
Ксерокопие на пощенски плик, адресиран до посолството на Република Италия в София от обв.ЯНКО ЯНКОВ	4
Пощенски плик, адресиран до посолството на Република Италия в София от обв.ЯНКО ЯНКОВ	5
Бланка за препоръчано писмо № 65/05.01.1983 г., на името на обв.ЯНКО ЯНКОВ	6
Жалба, адресирана до окръжния прокурор в Михайловград от обв.ЯНКО ЯНКОВ	7 - 10

Труд

ЕН ВЕСТНИК

ОРГАН НА ЦЕНТРАЛНИЯ СЪВЕТ
НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРОФСЪЮЗИ

Адрес на редакцията: бул. "Дондунов" 82

ФОНИ:

7-25-01, 87-25-02

87-98-05

я: 87-25-03

София, 7 януари 1983 год
До

Министерство на вътрешните
работи

Изпращаме ви по предназначение писмото на гражданина
Янко Николов Янков от с.Алисурица, Михайловградски окръг.

Приложение: писмото

Зам.главен редактор:

(Т.Тошев)

ЕССИП	
АНКЕТЕН ФИШ	дата <u>04.01.83</u> — 8 писмо <u>00009</u> — 13
окръг <u>МИХАЙЛОВГРАДСКИ</u>	тема <u>1114 15 2860 000</u> — 21 22
Р:	<u>ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ - КРИСТ</u>
С:	<u>КЛИСУРИЦА 3483</u> <u>МИХАЙЛОВГРАДСКИ ОКРЪГ</u>
МЕ:	<u>Иска да публикуваме писмото му да президента на Италия</u>
о до: ОТДЕЛ <u>ГЛАВНИЯ РЕДАКТОР</u>	
ДРУГИ ЗВЕНА	
РОЛЕН СРОК:	

Михайловград
Alphabougrad
65
R

гр.София - Ц, 1000

ул. "Шипка" № 2

ПОСОЛСТВО НА РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ
ЗА ГОСПОДИН ПОСЛАНИКА

изпраща: с.Клисурица - 3483

Михайловградски окръг
Янко Николов Янков

ДО
ГЛАВНИЯТ РЕДАКТОР
НА ВЕСТНИК "ТРУД"
град София - 1090
Бул. "Дондуков" № 82

УВАЖАЕМИ ДРУГАРЮ ГЛАВЕН РЕДАКТОР,
в брой 303 /11 030/ от 31 декември 1982 г. на вестник "Труд" са поместени две изключително интересни и показателни статии/ информации/ под заглавие "Писмо до президента Пертини" и "Мислим за теб и те чакаме". С тези две информации Вие информирате българската и световната общественост за съдържанието на писмата на близките на Сергей Антонов, които писма те са изпратили до президента на република Италия Алесандро Пертини и до Сергей Антонов. С тези две информации Вие сте удовлетворили правото на свобода на словото и печата, което право чл.54 от Конституцията на Народна република България гарантира на всички свои граждани, включително и на близките на Антонов.

УВАЖАЕМИ ДРУГАРЮ ГЛАВЕН РЕДАКТОР,
чл.54 от Конституцията гарантира и на мен правото на свобода на словото и печата, и аз предявявам пред Вас искането да удовлетворите това мое конституционно гарантирано право, като по-специално публикувате и едно мое писмо, което аз съм изпратил до господин президента на република Италия - Алесандро Пертини.

ПРИЛОЖЕНИЕ: един брой копие от мое писмо-молба от 03 януари 1983 г. до президентът на република Италия господин Алесандро Пертини; една страница.
03 януари 1983 г.

С уважение:

ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ
юрист, научен сътрудник Първа степен,
главен асистент по Теория на социалното
управление, БЕЗДОМЕН, БЕЗРАБОТЕН,
намиращ се на "доброволно" заточение в
с.Клисурица - 3483, Михайловградски окръг.

ДО
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ
ГОСПОДИН АЛЕСАНДРО ПЕРТИНИ
град Рим

копие:

ДО
ГОСПОДИН ПОСЛАНИКА
НА РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ
град София
ул. "Шипка" № 2

М О Л Б А

на Янко Николов Янков

с. Кисурица - 3483, Михайловградски окръг

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕЗИДЕНТ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПОСЛАНИК,

вече години наред вода отчаяна борба с официалните власти на република България. Повод за тази конфронтация са моите политически възгледи намерили конкретен израз в практическата и научната ми дейност. В резултат на това аз съм обявен неофициално за политически противник на действащата система, и поради това аз и моите близки сме подложени на жестоки и постоянни противозаконни репресии от страна на официалните власти в България. Във връзка с тези противозаконни репресии аз съм използвал всички възможни правни средства за защита, но всичките ми усилия останаха безрезултатни. Вруталното несъобразяване на официалните власти в България с прокламираните политически принципи и с действащите конкретни правни норми се оказа съдбоносно за мен и за моите близки. Преписката с основните нарушения на моите и на близките ми гарантирани от законите права и интереси вече е над 840 страници, но продължава да расте. Оригиналите екземпляри от тази преписка аз съм предоставил на разположение в посолството на Кралство Великобритания.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕЗИДЕНТ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПОСЛАНИК,

може да се запознаете с въпросната преписка и съдържащите се в нея факти и обстоятелства да бъдат предоставени на вниманието на участниците в Мадридската среща и на вниманието на обществеността в Италия.

03 януари 1983 г.

С уважение:

ПРИСЪДА

№ 29

гр. София, 24.XII. 1984 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийският ~~Хорватски~~ градски съд наказателна палатана 13, 14, 17, 21 и 24 декември хиляда деветстотин осемдесет
четвърта в открито съдебно заседание, в следния състав:

Председател: ТОТКА ЯНЕВА

Анка Бичова

~~Членове~~
Съд. заседатели: Иван Милаков

гара Ж.Тасева и Ч.Михайлова

ието на прокурора Л.Клявчев

докладвано от председателя наказателно дело

Салона за 1984 год.

П Р И С Ъ Д И :

✓ ПРИЗНАВА подсъдимия ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ, роден на 13.VIII.1944 г. с.Клисурсица, окръг Михайловградски, Българин, български гражданин, зведен, с висше образование, безпартиен, неосъждан, ЗА ВИНОВЕН в това, през есента на 1983г. до м.май 1984г. в гр.Михайловград и гр.Девня и условията на продължавано престъпление, с цел да създаде затруднения на властта в НРБългария, в устна и писмена форма е разпространявал клеветнически твърдения, засягащи държавния и обществен строй в НРБ, поради което и на основание чл.108 във вр.чл.26.ал.І и чл.54 от

ПРИЗНАВА подсъдимите ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ, със снета самоличност ЦЕКО КРЪСТЕВ ЦЕКОВ, със снета самоличност ЗА ВИНОВНИ в това, че през есента на 1983г. до май 1984г. в гр.Михайловград, с цел да създадат затруднения на властта в НРБългария, образували група, която си поставя за цел да разпространява в устна и писмена форма клеветнически твърдения, засягащи държавния и обществен строй в НРБългария, поради което и на основание чл.109, ал.І във вр.чл.108 и чл.54 от НК ги осъжда:

подсъдимия ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ - ДВАНДЕСЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода, като го ОПРАВДАВА по същото обвинение за гр.Девня,

подсъдимия ЦЕКО КРЪСТЕВ ЦЕКОВ - ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода

На основание чл.23 от НК определя едно общо наказание на подсъдимия ЯНКО НИКОЛОВ ЯНКОВ от ДВАНДЕСЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода и първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието,

На подсъдимия ЦЕКО КРЪСТЕВ ЦЕКОВ - ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието.

ОСЪЖДА подсъдимия Янко Николов Янков от с.Клисурсица, окр. Михайловградски да заплати направените разноси по делото в полза държавата в размер на 114,20 лв.

МОНИТОР *бр 1092* *26 март 2002 г* **НОВИНИТЕ ОТ БЪЛГАРИЯ** *стр. 7*

Т. Тошев пишел отдавна кротки доноси до МВР

Още през 1983 г. тогавашният зам.-главен редактор на профсъюзния вестник е информирал надлежно органите какво искат отделните граждани

АНТОН ПЕТРОВ
Главният редактор на германския вестник "Труд" Тошко Тошев е докладвал още от 1983 г. в МВР читателски писма, които се получавали във вестника. Това сочат документи, с които "Монитор" разполага.

На 7 януари 1983 г. Тошев препратил на ченгетата писмо-молба от Янко Янков.

Преди това в "Труд" излезли две статии, в които били разказани писма на близки на задържания в Италия Сергей Антонов до тогавашния италиански президент Алесандро Пертини. След като ги прочел, Янков помолил писмено във вестника да се публикува и негово писмо, което също било пратено на президента Пертини.

В него Янков разказ-

в България, която тогава е социалистическа република, не се зачитат законите права на гражданите.

В заключение Янков обяснява, че за тези случаи е извещил и посолството на Кралство Великобритания и моли италианския президент да предостави съдържанието на писмото на участниците в Мадридската среща през януари 1983 г.

Писмото на Янков обаче попада при тогавашния зам.-главен редактор на "Труд" Тошко Тошев. Неговата реакция е да го препрати до МВР със следния текст: "Изпращаме ви по предназначение писмото на гражданина Янко Янков от с. Клеусурица, Михайловградски окръг. Приложение: писмото"

Изпращаме ви по предназначение писмото на гражданина Янко Янков от с. Клеусурица, Михайловградски окръг.

Приложение: писмото

Зам. главен редактор: (Т. Тошев)

Факсимиле от доносът на зам.-главния редактор на "Труд" Тошко Тошев, с който през 1983 г. читателско писмо е било препратено в МВР "по предназначение".

Политическите си възгледи. Описва, че той и близките му са подложени на жестоки и постоянни репресии от властите и алармира, че

Ваши Превъзходительства,

Ваши престъпни нискоерерхични слуги на българския мафиотски режим,

Струва ми се, че всичките вие много добре и много отдавна знаете, че **вече няколко десетилетия всяка моя имаща политическо и юридическо значение дума е изключително прецизно обмислена и че е доказателствено-аргументационно обезпечена**, независимо от това, че по вина на престъпните структури на МВР тези доказателства често пъти стават обществено достояние много години по-късно.

Струва ми се, че вие превъзходно разбирате, че така посочените по-горе доказателства по абсолютно недвусмислен начин доказват **факта, че Изпълнителният директор на „Медия“ Холдинг АД и Главен редактор на в-к „Труд“ Тошо Тошев е бил агент на престъпния български филиал на КГБ**; в случая само споменавам, че в медийното пространство доста отдавна е лансирана и тезата, че той е бил и че дори продължава да е **агент и на Източногерманския филиал на КГБ**, както и че поне **единият от агентурните му псевдоними е „Бор“**, като тази негова **особеност и агентурна функция** той ежедневно е доказвал в продължение на много десетилетия.

В частност, тази негова **агентурна функция** той е доказал включително и с ангажимента си по публикуването в **броя на в-к „Труд“ от 03 април 2006 г.** на напълно поръчковия материал на **Валентина Петкова**, наречен „интервю“ с лицето **Иван Юхновски**; който материал очевидно и несъмнено носи абсолютно всички белези на т. нар. „**оперативно мериприятие**“, характерно за дейността на **бившите и сегашните специални държавни служби**, които служби, впрочем, днес са само най-нискоерархично звено от структурата на **Червената мафия**, и **в която структура се нимира и днешният водещ офицер както на Тошо Тошев, така и на Иван Юхновски.**

В тази именно връзка **с настоящите редове изрично и ясно се обръщам към лицето Иван Юхновски с безплатния правен съвет да се обърне със специално искане**

към съда и да ме съди и осъди за твърденията ми, че той първоначално е бил обикновен агент на Държавна сигурност, че после е станал специален агент, и че накрая е придобил фактическия статус на офицер от Държавна сигурност; както и че като такъв в продължение на много години е бил едно от отговорните лица за престъпни експерименти и производства, извършвани не само в официално ръководената от него лаборатория към един от институтите на БАН, но и в сложната система от териториално позиционирани на други (като правило заводски или промишлени) места и подчинени на тайните служби филиали на тази и на други от системата на БАН лаборатории, в които са се извършвали дейности, вълагани за изпълнение от българския филиал на КГБ, и които са имали подчертано античовешки и престъпен характер.

Е, поне засега само ще спомена, че съществуват напълно достатъчни основания да се твърди и че *лицето Иван Юхновски е бил агент не само на Българската държавна сигурност*, но и че със съгласието и с препоръката на българската ДС той е бил такъв и на други зловещи специални служби.

При това пак само мимоходом ще спомена, че макар и формално в момента да е най-издигнатият в научната иерархия, *лицето Иван Юхновски всъщност е на най-ниското стъпало в агентурната и офицерската йерархия сред хабилитираните химици в БАН*; и че изключително високо над него са ст. и с. Здравко Стойнов и акад. Дечко Павлов Дечков, за които именно се счита, че поотделно и в различно време са изпълнявали **функцията на водещи офицери на И. Юхновски**; както и че тази им функция по отношение на него дълго време е била партийно и оперативно-организационно обезпечавана и от *временната нежна половинка* на единия от тях – **Светла Райчева**, която също така е професор по химия и в е заемала доста влиятелни за онова време длъжности.

И накрая пак и отново съветвам, приканвам и предизвиквам *лицето Иван Юхновски* „да защити честта си” не само с още по-голяма медийна шумотевица, обезпечена от престъпника Тошо Тошев или други като него, но и по друг начин; или пък, подобно на един подвизаващ се във всяка управляваща коалиция **агент на ДС, КГБ и Червената мафия** да заяви, че е *изпълнявал и продължава да изпълнява зловещите си функции си „с чест и достойнство”*.

27 април 2006 г.

Янко Н. Янков